

tustiore, *Gassendicam* à restauratore, *Neo-Democraticam* aut *Vacuistarum* sectam à recoctis Epicuri & Democriti hypothésibus, haut incommode quis dixerit; ab Epicuræa veteri tamen in eo discrepantem, quòd impia negatæ providentiæ divinæ, immortalitatis animarum, ac similia dogmata Epicuro propria, suis ceu Christianos decet, exulare finibus æternum jussit. His *quarta* paulatim succedit *Neo-Platonica*, numero tamen asseclarum vix comparanda cæteris, & paucis quibusdam scriptis publicis (qualia sunt e. g. *Philosophia vulgaris refutata* Parisiis 1670. edita, & *Henrici Mori tractatus de anima* Roterodami 1677. excusus) sui propagationem molita.

XL. His autem ita per Orbem literarium longè lateqve diffusis ac de familiæ gloria, pro dogmatum caracteristicorum specie & prorogatione finium, tanquam pro aris & focis acerrimè decertantibus, cum nihilominus & gregatim alicubi, & sparsim per omnia Europæ regna & provincias, reperiantur Viri doctissimi magno numero, qui nulli memoratarum sectarum addicti, veterum Eclecticorum more, quod in unaquaque libero defœcatoq; judicio deprehendunt verum, omni procul partium studio colligunt, suisq; inventis & cogitatis pro sua quisque virili adaugent quotidie & exornant; hoc nobis impræsentiarum demonstrare propositum est: *Eclecticum hunc Philosophandi modum non utiliore tantum esse & augmento scientiarum accommodatiorem isto altero sectis familiari, sed & Viris cordatis & nunc & olim quamplurimis, ipsis adeò Sectarum Antesignanis, probatum, homine Philosopho dignum, ac rationi consentaneum magis esse.*

B

CAP. II.